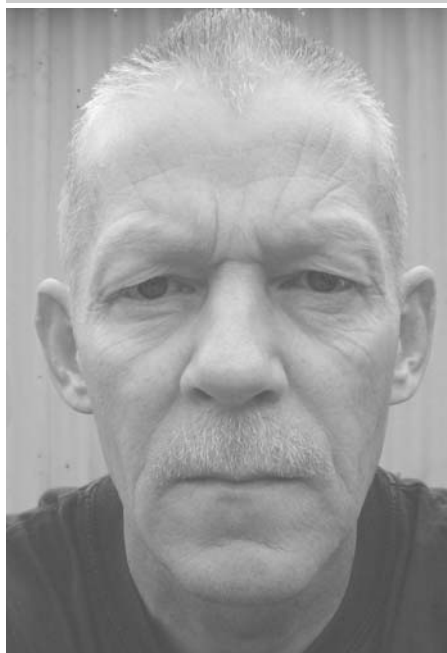


... Even voorstellen ...



John Kuipers

*Ik had de verwachting
alleen wat muntjes
te vinden...*

Graag voldoe ik aan de oproep van de redactie om in ons blad eens wat over mezelf en mijn vondsten te vertellen. Ik woon in het mooie plaatsje Oosterhout, samen met mijn vrouw Rieky. Ik ben er niet geboren, maar kom oorspronkelijk uit Breda, waar ik op 9 januari 1958 het levenslicht zag.

Als kind wilde ik altijd al graag een metaaldetector hebben, want het had iets spannends in zich. Vergelijk het maar met een jongensdroom, waarin je met je houten zwaard al spelende op een piratenschat stuit.



Goudvergulde middeleeuws beslagstukje uit de 13e-14e eeuw.

Zo'n 21 jaar geleden kwam mijn wens eindelijk uit, al was ik toen natuurlijk geen kind meer. Het spanningsmoment aan deze hobby bleef echter onverminderd in mij doorwoeren.

In die tijd was er in Nederland nog lang niet zo veel keuze aan detectoren als nu, dus viel de keuze bijna

automatisch op een C-Scope.

Ik had het apparaat al snel in de smiezen en wist gelijk, na mijn eerste vondst, bestaande uit drie zilveren dubbeltjes bij elkaar, dat dit mijn grootste hobby zou blijven.



Tegenwoordig zoek ik met de Garrett GTI 2500, maar heb nog niet alles onder de knie.

Het sloot bovendien mooi aan bij mijn andere interesse, archeologie. Nog maar sinds kort zoek ik met een Garrett GTI 2500. Ik vond dat ik mezelf, na 21 jaar met succes gezocht te hebben, wel eens mocht verwennen met een detector met alles erop en

eraan. Dat werd dus de GTI 2500.

Ik vind dat apparaat een lust om mee te zoeken, het registreert de grootte, diepte en zelfs globaal de metaal-soort.

Ik vind deze detector wel behoorlijk zwaar en ik moet hem nog verder onder de knie krijgen, maar ik heb goede hoop. De tijd zal het leren.

Ik zoek het liefste op akkers, daar is bijna altijd wel wat te vinden. Vaak zijn de meeste vondsten daar opgebracht door bemesting en ophoging, maar soms ook wordt een onderliggende, dus vroegere, bewo-



Bronzen laadstokpijpe, een onderdeel van een geweer, 17e eeuw.

ningslaag aangeploegd, altijd interessant dus.

Dit wil uiteraard niet zeggen dat ik me nooit op een ander soort zoeklocatie zou begeven. Ik bewaar bijvoorbeeld nog leuke herinneringen aan een voormalig zwembad, ik vond daar maar liefst zes gouden ringen.

Daar staat tegenover dat ik op die

plek ook eens op de schuine gras-helling ben uitgegleden. Ik tuimelde ondersteboven drie meter naar beneden en belandde uiteindelijk in een flinke plas water. Nu kan ik er wel om lachen, maar toen was het wel even schrikken zeg.



Zilveren middeleeuwse penning, geslagen onder Floris V (1256-1296).

In een ander zwembad heb ik al eens een gouden dameshorloge gevonden. Ik mag dus niet mopperen wat goud betreft. Op akkers zul je dat niet zo snel aantreffen, ik heb daar in al die jaren ooit eens een keer een gouden ring opgepiept. Maar daar staat natuurlijk weer tegenover dat er vaak wel weer andere leuke en oudere voorwerpen zijn te vinden. Misschien zoek ik niet zoveel als anderen, maar wel frequent. Gemiddeld ga ik er zo'n vier keer per maand op uit, mijn zoektochten duren dan zo'n twee a drie uur. Het liefste zoek ik samen met m'n maat, maar het komt ook wel eens voor dat ik er alleen op uit trek.



Zilveren esterlin van Vlaanderen, met leeuw en wapenschild. 1624.

The Coinhunter Magazine No.102

Als ik met een maat heb afgesproken gaat een voorgenomen zoektocht ook altijd door, ongeacht het weer. Als ik er alleen op moet wil ik nog wel eens aarzelen als de regen met bakken uit de lucht valt.

Nederland heeft natuurlijk nog veel leuke zoekstekken te bieden, maar zo heel af en toe vind ik het ook wel spannend om in Engeland te zoeken. Het eerste jaar dat we daar zochten lagen we in een tentje bij dichte mist, we dronken onze koffie bij een temperatuur van slechts acht graden. Geloof me maar dat dat koud was. Het tweede jaar daarentegen was de temperatuur maar liefst 32 graden! Zo kan het ook lopen.

We stonden op een parkeerplaats koffie te drinken en hadden de kofferbak van de auto open staan. Plotseling parkeerde er naast ons een



Fragment van bronzen beslagstuk met de afbeelding van een cherubijn. 16e eeuw.

auto met daarin een Engelse detectoramateur. Hij had onze detectors in de kofferbak zien liggen en we raakten al snel aan de praat. Binnen de kortste keren vouwde hij een kaart op de auto open en wees ons op diverse locaties die interessant waren om te gaan zoeken. Hij was uiterst verbaasd toen hij zag dat wij die plekken zelf ook al op ons verlanglijstje hadden staan. Hij vond dat we excellent voorwerk hadden verricht.

De vondsten mochten er dan ook wel wezen, met name veel mooie mid-

deleeuwse objecten.

Op een grote Engelse akker vonden we alleen maar munten die allemaal erg dicht bij elkaar lagen. Mijn zoekmaat had er 13 en zelf groef ik er 12 op. Toen we daar klaar waren keken



Lakenlood van Leiden, een vrij veel voorkomend type. Datering: 16e-17e eeuw.

we nog even van een afstandje naar de dichtgegooide gaatjes. Het kon geen toeval zijn, gezamenlijk hadden zij de vorm van drie halve manen... Heel mysterieus, maar zelfs op een heksenforum konden ze me niet verder helpen!

Zoals eerder gezegd zijn er ook in buurt nog veel leuke zoekstekken te vinden. Ik heb heel veel informatie over de locale geschiedenis in mijn hoofd zitten en dat komt goed van pas, want zo af en toe kan ik daardoor wat zaken op een rijtje zetten en beschik ik soms plotseling weer over een geheel nieuwe stek. Het kan natuurlijk ook wel eens tegenvallen, maar dat weet je nooit van tevoren.



Loden figurine in de vorm van een rennend hert. Datering: 19e eeuw.

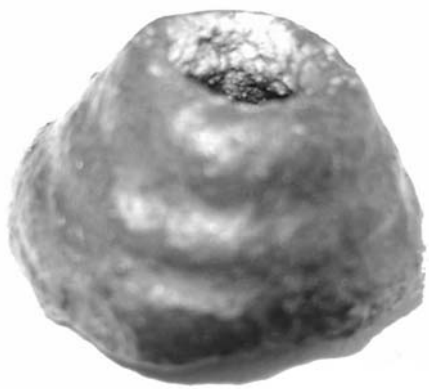


Devotionale draaginsigne met de afbeelding van Maria, datering ca. 1650.

In het algemeen denk ik dat ik het heel aardig doe. Ik hoor ook nog wel eens dat iemand na een middag zoeken slechts een muntje of een gespje heeft gevonden. Die personen raad ik aan om zich op een zoekdag een te laten informeren over het gebruik van hun detector. Ook is het raadzaam om zich te verdiepen in de locale geschiedenis en zich aan te sluiten bij een archeologische vereniging in de buurt.

Maak ook eens een afspraak met iemand op een forum om gezamenlijk te gaan zoeken, of plaats daarvoor een zoemertje in ons blad, dan weet ik zeker dat de vondsten binnen de kortste keren toenemen.

Spinklosje van lood, datering 15e-17e eeuw



The Coinhunter Magazine No.102



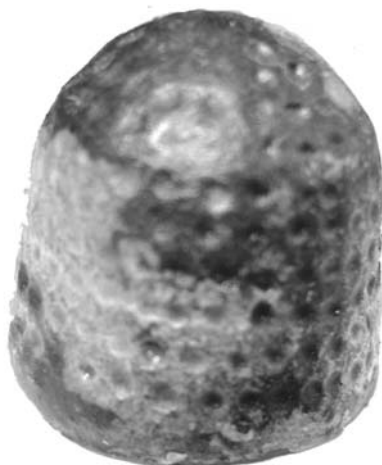
Toen ik pas met de hobby begon had ik de verwachting om alleen wat muntjes te gaan vinden, maar als ik nu in mijn vitrinekast en vondstenbakjes kijk moet ik toegeven dat mijn verwachtingen ongekend ver zijn overtroffen. Van al die gespen, knopen, kogels, sieraden, gewichtjes etc. had ik toen beslist geen weet. Ik ben dan ook van een 'muntenman' meer een 'voorwerpen man' gewor-

Bronzen nestelpen, diende als uiteinde van een rijgveter voor het sluiten van kleding.

na afloop nog even naar hem toe om hem daarvoor te bedanken. Toen we in de auto wilden stappen riep hij ons terug om nog even naar z'n gevonden hoefijzers te willen kijken. Omdat we net een week daarvoor bij de archeologie een groot bord met verschillende hoefijzers hadden opgehangen kon ik ze stuk-voor-stuk voor hem dateren. Daar stond hij wel van te kijken.

Ze vragen me wel eens wat mijn mooiste vondst is en vreemd genoeg is dat niet iets religieus, zoals velen wellicht zouden verwachten. Het betreft hier echter een gehalveerde as van keizer Augustus. Ik vond dit gekapte muntje op een akker met een esdek van slechts 40 centimeter.

Hoewel we al langer van het bestaan van deze akker afwisten, hadden we daar nooit eerder gezocht. De verrassing was dan ook erg groot toen ik uitgerekend daar deze Romeinse munt vond, nog vergezeld van een duitje van Zutphen en een Californische penning. Het is tot nu toe mijn oudste vondst.



Bronzen, gegoten vingerhoed, met de hand geput. Datering: ca. 1400-1450

den. Ik pluis alles uit om erachter te komen wat ik gevonden heb. 'The Coinhunter Magazine' en diverse fora spelen daarbij een belangrijke rol.

Ik ben dan ook al ruim 20 jaar lid van onze vereniging en fungeer inmiddels zelf als deskundige van religieuze voorwerpen op een achttal fora.

Ik heb altijd al een enorme belangstelling gehad voor religie en ben me daar, mede door de vele detectorvondsten op dat gebied, steeds meer in gaan verdiepen. Ik heb ook een eigen website over religieuze voorwerpen ontwikkeld, voor belangstellenden: <http://www.johnkuipers.eu>

Ik vind het altijd leuk om mijn kennis met anderen te kunnen delen. Zo waren we eens met z'n vieren aan het zoeken bij een boer en gingen we



Mijn mooiste en oudste vondst, gehalveerde as van Augustus geslagen te Lyon (10 v.Chr.-10 n.Chr.).

Heimelijk droom ik ervan om nog eens een ouder voorwerp te vinden, bijvoorbeeld een kokerbijl. Een zoekmaat van mij heeft er al eens eentje gevonden en een kennis een fragment daarvan. Het moet je toch een heel bijzonder gevoel geven om iets tastbaars te vinden uit de periode van de eerste metaalsmeden van Nederland.



Bronzen boogfibula, ook wel 'soldatenfibula' genoemd, 2e-3e eeuw n.Chr.

Ik hou er stiekem een plekje voor vrij in mijn vitrine, die ik al acht jaar in de woonkamer heb. Boven heb ik een speciale hobbykamer ingericht, ik kan er uren doorbrengen. In een oude kast heb ik een rail-systeem gemaakt en kan dus zo een willekeurige plank met voorwerpen naar voren trekken om ze te showen of aan te vullen.

Ik bewaar al mijn gevonden spullen en zal ze dus ook nooit verkopen of ruilen. Daarvoor zijn ze me te dierbaar. Ik heb wel eens wat voorwerpen gekocht en soms ook wel eens weer doorverkocht, maar mijn eigen vondsten zijn me heilig.

Ik heb geen uitgebreid registratiesysteem, maar alles wat gemeld moet worden is wel bij de betreffende instanties geregistreerd.

Natuurlijk heb ik alle vondsten die zich daartoe lenen, geconserveerd. Er zijn vele technieken, maar zelf heb ik inmiddels mijn eigen techniek ontwikkeld, simpel en doeltreffend.

Ik heb twee schaaltes met paraffine, een met blanke paraffine en een met paraffine gemengd met kachelzwart.

Ik leg daar het voorwerp op en ga er dan met de fohn overheen. Met een klein kwastje smeer ik het voorwerp goed in. Met een pincet haal ik daarna het voorwerp uit de paraffine en blaas er met de fohn de laatste druppels af. De zwarte paraffine geeft een mooie patina op sommige voorwer-



Een schitterende zoeklocatie, met een originele ruïne op de achtergrond.

[inzet] Vroege Engelse rekenpenning, 2e helft van de 14e eeuw. Deze lijkt op een sterling, maar de letters zijn hier vervangen door bolletjes.

pen.

Zoals u hebt kunnen lezen is deze hobby mijn lust en mijn leven en ik ben nog steeds blij met elke vondst die ik doe, alhoewel.. Er zijn ook vondsten die ik liever niet aantref.

Zo vond ik eens een brisantgranaat, midden op een bospad, waar al duizenden mensen overheen hadden gelopen. Het ding lag op een diepte van slechts 10 centimeter! Brrr... ik moet er niet aan denken.

Voor de beginnende zoekers heb ik tenslotte nog enkele tips.

1e: Sluit je aan bij The Coinhunters Company, het magazine staat altijd vol met leuke verhalen, interessante artikelen en uitgediepte voorwerpen. Het is een goed blad en je komt, al lezende, steeds meer te weten over de hobby.

2e: Bezoek in de verloren uurtjes ook eens een detectorforum, je steekt er altijd weer iets van op.

3e: Raadpleeg voor het vinden van zoekstekken ook eens Google earth of vanuitdelucht, op het internet, dit is beslist de moeite waard.

4e: Zwaai vooral niet te snel met je metaaldetector, anders laat je beslist teveel liggen.

5e: Loop eens binnen bij een stads-of streekarchief, ook als je de achtergronden van je toplocatie wilt leren kennen.

6e: Sta tijdens het zoeken altijd eventuele belangstellenden te woord, leg uit wat je aan het doen bent en wellicht krijg je zo nog nieuwe tips. Vooral oudere mensen kunnen je aan nieuwe locaties helpen.